

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2024/873

z dnia 30 stycznia 2024 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331 w odniesieniu do przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2003/87/WE została poddana rewizji i zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959⁽²⁾ w celu dostosowania jej do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽³⁾ ustanawiającego cel redukcji emisji netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z 1990 r. Zmiana dyrektywy 2003/87/WE dotyczy również przydziału bezpłatnych uprawnień i wymaga zmian w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/331⁽⁴⁾.
- (2) Dyrektywą (UE) 2023/959 wprowadzono obowiązki w zakresie monitorowania i raportowania emisji dla prowadzących instalacje do spalania odpadów komunalnych. Biorąc pod uwagę, że instalacje te nie podlegają obowiązkowi umorzenia uprawnień zgodnie z art. 12 tej dyrektywy, do celów przydziału bezpłatnych uprawnień nie należy uznawać ciepła dostarczanego przez te instalacje do innych instalacji za objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS).
- (3) Aby zachęcić do elektryfikacji procesów przemysłowych jako ważnej technologii mającej na celu znaczne ograniczenie emisji z takich procesów oraz aby zapewnić równe traktowanie procesów objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów i wskaźnikami emisyjności dotyczącymi ciepła i paliw, mierzalne i niemierzalne ciepło wytwarzane z energii elektrycznej powinno zasadniczo kwalifikować się do przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach wskaźników emisyjności opartych na ciepłe i paliwie.
- (4) W sprawie C-271/20⁽⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że energię chemiczną zmagazynowaną w surowcu i uwalnianą jako ciepło w procesie spalania należy traktować jako paliwo do celów przydziału bezpłatnych uprawnień. Ponieważ w takich procesach spalania uwalniane są emisje inne niż gazy cieplarniane, właściwe jest wyraźne wyłączenie ciepła uwalnianego podczas takich procesów spalania z przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach wskaźnika emisyjności opartego na paliwie, aby zapewnić integralność środowiskową, w szczególności w świetle uwalniania tlenków siarki podczas takich procesów spalania. W związku z tym stosowanie wskaźnika emisyjności opartego na paliwie powinno być ograniczone do procesów spalania, w których głównym celem jest wytwarzanie niemierzalnego ciepła.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie C-271/20, Aurubis AG przeciwko Bundesrepublik Deutschland, ECLI:EU:C:2021:959.

- (5) W art. 10a dyrektywy 2003/87/WE przyznano Komisji kompetencje do uwzględnienia wdrożenia nowych zasad warunkowości dotyczących środków w zakresie efektywności energetycznej w ramach istniejącego pięcioletniego cyklu dla instalacji ubiegających się o przydział bezpłatnych uprawnień ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, w celu zapewnienia harmonizacji z istniejącymi procedurami i uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych.
- (6) Właściwe organy powinny zatwierdzić plan metodyki monitorowania w celu zapewnienia spójności z zasadami monitorowania. Ze względu na ograniczenia czasowe nie wymagano zatwierdzenia przez właściwy organ do przedłożenia raportów dotyczących danych podstawowych w 2019 r., czyli w roku, w którym wprowadzono plany metodyki monitorowania na mocy rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Wyłączenie to nie jest już konieczne i nie powinno już mieć zastosowania.
- (7) Dyrektywa 2003/87/WE stanowi, że nie przydziela się bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do produkcji produktów objętych mechanizmem dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 ⁽⁶⁾, przy czym bezpłatne uprawnienia będą stopniowo wycofywane w okresie przejściowym. Aby zapewnić zharmonizowane wdrożenie tego przepisu, prowadzący instalacje powinni dostarczać informacje i dowody, w szczególności opierając się na kodach Nomenklatury Scalonej (CN) ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽⁷⁾, dotyczące produkowanych towarów.
- (8) W celu uproszczenia procedur, w szczególności w odniesieniu do rocznych raportów dotyczących poziomu działalności, i późniejszych korekt przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1842 ⁽⁸⁾, należy zgłaszać dane dotyczące wszystkich podinstalacji, w tym małych podinstalacji, jako podstawę do późniejszych dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień.
- (9) Aby zachęcić do elektryfikacji procesów przemysłowych w celu znacznego zmniejszenia emisji z takich procesów, konieczne jest zniesienie przepisów dotyczących zamienności paliwa i energii elektrycznej. W związku z tym przydział bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wysoce lub całkowicie zelektryfikowanych procesów objętych EU ETS powinien być taki sam jak w przypadku procesów o wysokiej emisji bezpośredniej. W związku z tym ilość przydzielonych bezpłatnych uprawnień powinna być określana niezależnie od udziału bezpośrednich i pośrednich emisji w przypadku instalacji objętych tym samym wskaźnikiem emisyjności. Nawet jeśli przydział bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do tych procesów obejmie również emisje pośrednie, niekoniecznie oznacza to, że ryzyko ucieczki emisji określone zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE zostało w pełni uwzględnione w odniesieniu do tych procesów. Koszty pośrednie przenoszone na konsumentów energii elektrycznej mogą się różnić w zależności od koszyka energii elektrycznej na danym obszarze geograficznym. Wszelkie przydziały bezpłatnych uprawnień przyznane w odniesieniu do emisji pośrednich ze zelektryfikowanych procesów nie powinny przesądzać o możliwości otrzymania rekompensaty za koszty pośrednie zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE. Z kolei środki finansowe mające na celu zrekompensowanie kosztów pośrednich przeniesionych w cenach energii elektrycznej nie powinny rekompensować tych samych kosztów pośrednich objętych przydziałem bezpłatnych uprawnień. Do celów określenia wskaźnika emisyjności opartego na energii elektrycznej należy gromadzić dane dotyczące zużycia energii elektrycznej w odniesieniu do odpowiednich wskaźników emisyjności dla produktów.
- (10) W celu dalszego zachęcania do odzyskiwania ciepła z podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe takie ciepło powinno kwalifikować się do objęcia przydziałem bezpłatnych uprawnień dodatkowo do przydziału opartego na zużyciu paliwa i emisjach procesowych. Ryzyko podwójnego liczenia należy uznać za ograniczone dzięki aktualizacji wartości wskaźnika emisyjności opartego na paliwie i mnożnika stosowanego do emisji procesowych zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. e) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (11) Aby zminimalizować obciążenia administracyjne dla prowadzących instalacje, informacje na temat planów neutralności klimatycznej powinny zostać włączone do istniejących krajowych środków wykonawczych, które służą jako podstawa do obliczania przydziału bezpłatnych uprawnień.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz.U. L 282 z 4.11.2019, s. 20).

- (12) Aby nagradzać instalacje osiągające najlepsze wyniki oraz innowacje, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE instalacje, których poziomy emisji gazów cieplarnianych są niższe od średniej 10 % najbardziej wydajnych instalacji w ramach danego wskaźnika referencyjnego, są zwolnione ze stosowania międzysektorowego współczynnika korygującego. Ponieważ poziomy odniesienia są określane na poziomie podinstalacji, należy zastosować zwolnienie, jeżeli poziomy emisji gazów cieplarnianych z co najmniej jednej podinstalacji osiągną próg, pod warunkiem że podinstalacja ta ma znaczący udział w całkowitym przydziale bezpłatnych uprawnień dla instalacji.
- (13) Aby ułatwić zharmonizowane wdrażanie dostosowań przydziału i zaprzestania działania, nadwyżki uprawnień, które nie zostały należycie zwrócone przez prowadzącego instalację, powinny być odliczane od przydziału bezpłatnych uprawnień przyznanych danemu operatorowi.
- (14) W celu zapewnienia, aby prowadzący instalacje korygowali wszelkie niezgodności lub błędy w raportach dotyczących danych podstawowych, które mają wpływ na określenie historycznych poziomów działalności, właściwe organy powinny zapewnić, aby te błędy lub niezgodności zostały skorygowane, a nie tylko zwrócić się o ich skorygowanie.
- (15) W celu zapewnienia, aby historyczne poziomy działalności były, w miarę możliwości, reprezentatywne dla cykli przemysłowych oraz w celu ograniczenia wpływu szczególnych okoliczności, takich jak kryzysy gospodarcze, poziomy te należy obliczać na podstawie mediany poziomów działalności w okresie odniesienia.
- (16) W celu zapewnienia zharmonizowanego i prawidłowego stosowania zasad przydziału bezpłatnych uprawnień należy doprecyzować określenie historycznych poziomów działalności w przypadkach, gdy podinstalacja rozpoczęła normalną działalność dopiero w okresie odniesienia. W związku z tym historyczne poziomy działalności powinny opierać się na działalności z pełnych lat kalendarzowych.
- (17) Przydział bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do emisji procesowych nieobjętych wskaźnikami emisyjności dla produktów opiera się na historycznym poziomie emisji. Od 2013 r. bezpłatne uprawnienia są przyznawane na poziomie 97 % historycznych emisji. Aby zachęcić do redukcji takich emisji procesowych oraz zapewnić lepsze dostosowanie do przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do emisji procesowych objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, konieczne jest zmniejszenie poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do emisji procesowych nieobjętych wskaźnikami emisyjności dla produktów do 91 %, co odpowiada rocznej redukcji wynoszącej 0,3 % jako minimalna stawka aktualizacji stosowana do wskaźników emisyjności dla produktów zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE. Zmniejszony mnożnik powinien mieć zastosowanie od 1 stycznia 2028 r., aby zapewnić lepsze dostosowanie do harmonogramu wdrażania rozwiązań mających na celu ograniczenie emisji procesowych, takich jak wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla.
- (18) Aby zapewnić stopniowe wycofywanie przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do towarów objętych rozporządzeniem (UE) 2023/956, do wstępnego przydziału bezpłatnych uprawnień dla danej podinstalacji należy stosować odpowiedni współczynnik CBAM określony w art. 10a ust. 1a akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE. Potencjalne przyszłe zmiany zakresu CBAM i odpowiedniego współczynnika CBAM wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2023/956 powinny znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednim stopniowym znoszeniu przydziału bezpłatnych uprawnień.
- (19) W dyrektywie (UE) 2023/959 zniesiono pojęcie wytwórców energii elektrycznej od 1 stycznia 2026 r. i ich szczególne traktowanie pod względem przydziału bezpłatnych uprawnień z EU ETS. Należy zatem odpowiednio skreślić powiązane przepisy w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331.
- (20) Aby utrzymać równe warunki działania w odniesieniu do instalacji dotychczas działających i nowych instalacji, konieczne jest odzwierciedlenie zmian w odpowiednich przepisach dotyczących nowych instalacji w zakresie historycznych poziomów działalności i przydziału bezpłatnych uprawnień.
- (21) Aby zapewnić dalsze zachęty do ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w art. 10a akapit trzeci dyrektywy 2003/87/WE wprowadzono przepis dotyczący zasad warunkowości przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wdrażania środków poprawy efektywności energetycznej, który należy uzupełnić. Zalecenia zawarte w sprawozdaniach z audytu energetycznego lub certyfikowanych systemach zarządzania energią, o których mowa w art. 10a ust. 1 akapit trzeci tej dyrektywy, które są sformułowane na poziomie przedsiębiorstwa, wymagają ich przełożenia na poziom instalacji. Aby zapewnić pewność prawa, właściwe organy powinny uznać te zalecenia za wdrożone dopiero po zakończeniu ich wdrażania i potwierdzeniu tego faktu przez weryfikatora. Aby zagwarantować zachętę wynikającą z wprowadzenia zasad warunkowości, instalacja powinna mieć możliwość odzyskania zmniejszonego przydziału bezpłatnych uprawnień po wdrożeniu zalecanych środków w ramach rocznego raportu dotyczącego poziomu działalności i po zweryfikowaniu wdrożenia zalecanych środków. Należy ustanowić roczny cykl przeglądu zasad warunkowości w przypadku instalacji niespełniających wymogów następujący po raportowa-

niu rocznych poziomów działalności. Prowadzący instalacje niespełniające wymogów, których dotyczy zmniejszenie o 20 % przydziału bezpłatnych uprawnień, powinni przedstawić właściwemu organowi zweryfikowane dowody potwierdzające wdrożenie wszystkich zalecanych środków, aby odzyskać przydział bezpłatnych uprawnień zmniejszony zgodnie z zasadami warunkowości.

- (22) W związku z wprowadzeniem nowych przepisów w zakresie zasad warunkowości przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do planów neutralności klimatycznej zgodnie z art. 10a ust. 1 i art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE należy uzupełnić etapy proceduralne objęte zasadami warunkowości. Zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit piąty tej dyrektywy do 1 maja 2024 r. prowadzący instalacje mają ustanowić plany neutralności klimatycznej. Aby dostosować zasady warunkowości do istniejącej procedury składania wniosków o przydział bezpłatnych uprawnień, plany neutralności klimatycznej należy przedłożyć do 30 maja 2024 r. albo, w stosownych przypadkach, w alternatywnym terminie na złożenie takiego wniosku ustanowionym przez państwo członkowskie. Zgodnie z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE instalacjami, których dotyczy ta zasada warunkowości, są instalacje, których poziomy emisji gazów cieplarnianych są wyższe niż 80. percentyl poziomów emisji dla odpowiednich wskaźników emisyjności dla produktów w latach 2016 i 2017. W tym celu należy wykorzystać obliczenia służące do określenia zmienionych wartości wskaźników referencyjnych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/447⁽⁹⁾. Ustalenie to opiera się na zweryfikowanych informacjach dotyczących efektywności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w instalacjach przekazanych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2003/87/WE za lata 2016 i 2017. Ponieważ poziomy odniesienia są określane na poziomie podinstalacji, właściwe jest wprowadzenie progu dla małych podinstalacji, poniżej którego zasady warunkowości nie mają zastosowania, pod warunkiem że udział podinstalacji nie przekracza 20 % całkowitego wstępnego przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji.
- (23) Aby zachęcić do redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z sieci ciepłowniczych i przyspieszyć taką redukcję, w art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE określono dalsze przepisy w zakresie zasad warunkowości w odniesieniu do planów neutralności klimatycznej w przypadku instalacji ciepłowniczych. W związku z powyższym instalacje objęte ETS dostarczające ciepło do sieci ciepłowniczych mogą ubiegać się o dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień w latach 2026–2030. W celu zapewnienia prowadzącym podinstalacje sieci ciepłowniczych ubiegającym się o dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień pewności co do dalszych warunków dotyczących osiągnięcia znacznej redukcji emisji gazów cieplarnianych przed 2030 r., należy ustalić wartość dodatkowych bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wielkości planowanej inwestycji. Aby zachować spójność, opłatę za emisję gazów cieplarnianych stosowaną do określenia wartości pieniężnej tych uprawnień należy stosować podobnie jak w art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Aby zapewnić jasność co do poziomu i rodzaju inwestycji wymaganych od prowadzących instalacje oraz zapewnić równe traktowanie wszystkich odnośnych instalacji, należy osiągnąć znaczącą redukcję emisji gazów cieplarnianych określoną za pomocą liniowej trajektorii średniego współczynnika liniowego redukcji w okresie od połowy okresu odniesienia 2019–2023, tj. 2021 r., do 2030 r., zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE. W wyniku zastosowania tej metodyki wszyscy odpowiedni operatorzy sieci ciepłowniczych podlegają tym samym wymogom w zakresie redukcji emisji, w związku z czym nie ma potrzeby ustalania wskaźników redukcji emisji dla poszczególnych instalacji.
- (24) Aby zagwarantować zachęty związane ze stosowaniem zdublowanych zasad warunkowości i uniknąć nieuzasadnionych konsekwencji, nie należy kumulować zasad warunkowości przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wdrażania środków poprawy efektywności energetycznej ani zasad warunkowości przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do planów neutralności klimatycznej. Oznacza to, że zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień o 20 % powinno mieć zastosowanie, jeżeli jedna lub obie z zasad warunkowości nie są spełnione zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit trzeci i piąty dyrektywy 2003/87/WE.
- (25) Zgodnie z art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2441⁽¹⁰⁾ określa minimalną treść i format planów neutralności klimatycznej. Należy również regularnie przeprowadzać przegląd planów neutralności klimatycznej, aby umożliwić zmianę i zastąpienie celów i wartości pośrednich z uwzględnieniem nowych technologii i redukcji emisji już osiągniętych lub nieosiągniętych, określonych dla każdego okresu weryfikacji w 2025 r., a następnie co pięć lat, o ile pozostają one dostosowane do celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/447 z dnia 12 marca 2021 r. określające zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 87 z 15.3.2021, s. 29).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2441 z dnia 31 października 2023 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do treści i formatu planu neutralności klimatycznej niezbędnego do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji (Dz.U. L, 2023/2441, 3.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2441/oj).

- (26) Z uwagi na konieczność zapewnienia przejrzystości plany neutralności klimatycznej powinny być publikowane przez właściwe organy. Celem publikacji planów neutralności klimatycznej jest zwiększenie świadomości i zrozumienia kwestii redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach instalacji. Aby chronić wrażliwe informacje handlowe, prowadzący instalacje powinni mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o usunięcie pewnych wrażliwych elementów handlowych z wersji planów neutralności klimatycznej, która ma zostać udostępniona publicznie. Takie wnioski powinny być należycie uzasadnione.
- (27) Aby ułatwić wdrażanie zasad dotyczących połączeń i podziałów instalacji oraz biorąc pod uwagę specyfikę danych instalacji w świetle zasad przydziału bezpłatnych uprawnień, należy zapewnić większą elastyczność, aby objąć uzasadnione przypadki różnych poziomów przydziału przed i po połączeniu lub podziale poprzez usunięcie wymogu posiadania tego samego poziomu przydziału po połączeniu lub podziale.
- (28) Aby uniknąć nieuzasadnionego przydziału bezpłatnych uprawnień instalacjom, które przestały działać, nie należy przyznawać bezpłatnych uprawnień na część roku kalendarzowego następującą po dniu zaprzestania działalności.
- (29) Aby wzmocnić zachęty do ograniczania emisji gazów cieplarnianych i poprawy efektywności energetycznej oraz zapewnić równe szanse dla nowych i istniejących technologii, w dyrektywie 2003/87/WE przewidziano przegląd określonych ogólnounijnych wskaźników *ex ante* z myślą o ewentualnej zmianie definicji i granic systemowych istniejących wskaźników emisyjności dla produktów. Przeprowadzono przegląd i określono szereg wskaźników referencyjnych, w przypadku których należy wprowadzić zmiany definicji i granic systemu w celu zapewnienia takich dodatkowych zachęt lub wyjaśnień technicznych.
- (30) W następstwie przeglądu, w celu zachęcenia do stosowania technologii niskowęglowych produkcji aglomerowanych rud żelaza jako wsadu do podstawowej produkcji stali oraz w celu uwzględnienia potrzeb w zakresie zielonych technologii produkcji stali, zasadne jest otwarcie wskaźnika emisyjności dla rudy spiekanej na produkty alternatywne. Aby zmaksymalizować te zachęty, etykieta wskaźnika referencyjnego oraz definicje objętych nim produktów i granic systemu powinny pozostać neutralne pod względem technologicznym.
- (31) W następstwie przeglądu, w celu zachęcenia do stosowania technologii niskoemisyjnych i bezemisyjnych do podstawowej produkcji stali oraz stworzenia równych szans dla istniejącej technologii wielkopiecowej opartej na koksie i technologii bezpośredniej redukcji, należy zmienić wskaźnik emisyjności dla gorącego metalu poprzez uzupełnienie definicji objętych nim produktów i granic systemu.
- (32) W następstwie przeglądu, aby zachęcić do stosowania technologii niskowęglowych w produkcji alternatywnych spoiw hydraulicznych jako substytutów białego i szarego klinkieru cementowego, należy otworzyć wskaźniki emisyjności dla szarego i białego klinkieru cementowego na produkty alternatywne. Aby uniknąć nadmiernej alokacji, nie należy uwzględniać produktów objętych innymi wskaźnikami emisyjności dla produktów oraz produktów ubocznych lub odpadów powstających w wyniku innych procesów.
- (33) W następstwie przeglądu, w celu ułatwienia zharmonizowanego wdrożenia zasad przydziału bezpłatnych uprawnień pod względem traktowania emisji z reaktorów dwutlenku węgla, w odniesieniu do wskaźnika emisyjności dla sody kalcynowanej należy wyjaśnić, że procesy te są objęte granicami systemowymi tego wskaźnika emisyjności dla produktów.
- (34) W następstwie przeglądu, aby uniknąć podwójnego liczenia w zakresie przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do produkcji stali z żelaza gąbczastego oraz aby zapewnić, by wskaźniki emisyjności dla produktów w przypadku ciekłego metalu, stali węglowej z pieca łukowego i stali wysokostopowej z pieca łukowego nie pokrywały się, konieczne jest wyłączenie stali produkowanej z żelaza gąbczastego z definicji wskaźników referencyjnych dla stali węglowej i stali wysokostopowej z pieca łukowego.
- (35) W następstwie przeglądu, aby zachęcić do stosowania technologii niskoemisyjnych i bezemisyjnych w produkcji wodoru oraz stworzyć równe warunki działania dla istniejących i nowych technologii, takich jak elektroliza wody, dyrektywą (UE) 2023/959 rozszerzono opis działalności w zakresie produkcji wodoru o produkcję zielonego wodoru i obniżono próg produkcji. Należy odpowiednio zmienić wskaźnik referencyjny dotyczący wodoru. Procesy elektrolizy, w których wodór jest produktem ubocznym, nie powinny jednak korzystać z bezpłatnego przydziału uprawnień w ramach wskaźnika emisyjności dla wodoru lub amoniaku, ponieważ technologie te nie są nowe i służą podstawowemu celowi innemu niż produkcja wodoru. Aby doprecyzować zasady przydziału bezpłatnych uprawnień, należy wyraźnie wyłączyć wodór wykorzystywany do produkcji amoniaku ze wskaźnika emisyjności dla wodoru.

- (36) W następstwie przeglądu, w celu dalszej harmonizacji wdrażania zasad przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do produkcji wapnia i dolomitu kalcynowanego oraz zapewnienia spójności z rocznymi raportami na temat wielkości emisji, należy usunąć odniesienia do zachowawczych oszacowań dotyczących zawartości wolnego tlenu wapnia i tlenu magnezu.
- (37) Aby lepiej odzwierciedlić energochłonność produkcji mieszanek tlenu etylenu i glikoli etylenowych oraz składu mieszanek gazowych wodoru i tlenu węgla, należy dostosować obliczenia historycznych poziomów działalności dla wskaźników emisyjności dla tlenu etylenu/glikolu etylenowego i wodoru.
- (38) Aby odzwierciedlić zmiany w zasadach przydziału, w tym przegląd wskaźników emisyjności dla produktów, wprowadzenie warunkowości przydziału bezpłatnych uprawnień oraz stopniowe wycofywanie przydziału bezpłatnych uprawnień w związku z CBAM, należy odpowiednio dostosować zakres gromadzenia danych w kontekście wniosków o przydział bezpłatnych uprawnień. Podobne zmiany są konieczne, jeżeli chodzi o minimalną treść planów metodyki monitorowania.
- (39) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331.
- (40) Zmiany określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie do przydziałów dotyczących okresu od dnia 1 stycznia 2024 r. Jednak w celu zmniejszenia nadmiernych obciążeń administracyjnych i zapewnienia przewidywalności poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień dla nowych instalacji, których wnioski o przydział bezpłatnych uprawnień zostały przedłożone Komisji do dnia 31 grudnia 2023 r., przepisy dotyczące definicji wskaźników referencyjnych, spalarni odpadów, CBAM, małych podinstalacji, zamienności paliwa i energii elektrycznej, odzysku ciepła z podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe, historycznego poziomu działalności dla instalacji dotychczas działających, przydziału na poziomie instalacji dotychczas działających, przydziału dla emisji procesowych nieobjętych wskaźnikami emisyjności dla produktów, usunięcia koncepcji wytwórców energii elektrycznej oraz przydziału w odniesieniu do krakingu parowego i monomeru chlorku winylu, powinny mieć jednak zastosowanie do przydziałów dotyczących okresu od dnia 1 stycznia 2026 r. Zmiany te nie powinny mieć wpływu na przydział bezpłatnych uprawnień na okres do dnia 31 grudnia 2025 r. Aby zapewnić równe traktowanie i równe warunki działania nowym instalacjom o różnych terminach składania wniosków o przydział, należy wprowadzić szczegółowe zasady stosowania. W przypadku nowych instalacji, których wnioski o przydział bezpłatnych uprawnień złożono 1 stycznia 2024 r. lub po tej dacie, zmiany w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie do przydziałów odnoszących się do okresu od 1 stycznia 2024 r., natomiast w odniesieniu do przydziałów na okres do 31 grudnia 2023 r. zastosowanie ma rozporządzenie w wersji obowiązującej 31 grudnia 2023 r.
- (41) Biorąc pod uwagę, że przydział bezpłatnych uprawnień oblicza się na podstawie pełnych lat kalendarzowych oraz że większość zmian w dyrektywie 2003/87/WE wprowadzonych dyrektywą (UE) 2023/959 ma zastosowanie od 1 stycznia 2024 r., niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od 1 stycznia 2024 r.
- (42) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym, ponieważ prowadzący instalacje są zobowiązani zachować zgodność z jego przepisami w zakresie raportowania danych podstawowych od kwietnia, maja lub czerwca 2024 r., zgodnie z wymogiem określonym w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe” oznacza czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, które nie są objęte zakresem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów i które odnoszą się do wytwarzania lub wprowadzania z instalacji objętej EU ETS, innej niż instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, lub do obu tych sytuacji, mierzalnego ciepła, które jest:
 - a) zużywane w granicach instalacji do wytworzenia produktów, do uzyskania energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub

b) wyprowadzane do instalacji lub innego podmiotu nieobjętego EU ETS innego niż sieć ciepłownicza, z wyjątkiem wyprowadzania w celu wytworzenia energii elektrycznej;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) „podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie” oznacza czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, które nie są objęte zakresem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów i które odnoszą się do wytwarzania niemierzalnego ciepła zużywanego poprzez spalanie paliw lub z energii elektrycznej, w podstawowym celu wytwarzania ciepła, do wytwarzania produktów lub uzyskania energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, w tym spalanie na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa;”;

2) w art. 4 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w stosownych przypadkach, plan neutralności klimatycznej zgodnie z art. 10a ust. 1 akapit piąty i art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE;”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) sprawozdanie z weryfikacji sporządzone zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 15 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do raportu dotyczącego danych podstawowych.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Prowadzący instalację ubiegający się o przydział bezpłatnych uprawnień lub otrzymujący ten przydział na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE monitoruje dane, które należy przedłożyć, wymienione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, w oparciu o plan metodyki monitorowania zatwierdzony przez właściwy organ.”;

4) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, w stosownych przypadkach, prowadzący instalację wyraźnie rozróżnia, opierając się na kodach CN, i przedstawia w sposób zadowalający właściwy organ dowody na to, czy dany proces służy do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>);”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie oraz podinstalacji wytwarzających emisje procesowe prowadzący instalację na podstawie kodów NACE i PRODCOM stosuje wyraźne rozróżnienie, czy dany proces wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze uznanym za narażony na ryzyko ucieczki emisji, czy też danego procesu nie wykorzystuje się w takim sektorze lub podsektorze, jak określono zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE. Ponadto prowadzący instalację rozróżnia między ilością mierzalnego ciepła wyprowadzanego do celów sieci ciepłowniczej a mierzalnym ciepłem, którego nie wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze uznanym za narażony na ryzyko ucieczki emisji, określonym zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.

Ponadto prowadzący instalację wyraźnie rozróżnia, opierając się na kodach CN, i przedstawia w sposób zadowalający właściwy organ dowody na to, czy dany proces służy do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956.”;

c) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli instalacja objęta EU ETS wytworzyła mierzalne ciepło i wyprowadziła je do instalacji lub innego podmiotu nieobjętego EU ETS, prowadzący instalację uznaje, że danego procesu podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe w odniesieniu do tego ciepła nie wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze uznanym za narażony na ryzyko ucieczki emisji, określonym zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, chyba że prowadzący instalację przedstawi przekonujący dla właściwego organu dowód, że konsument mierzalnego ciepła należy do sektora lub podsektora uznanego za narażony na ryzyko ucieczki emisji, określonego zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.”;

(ii) dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Ponadto w przypadku gdy instalacja objęta EU ETS wytworzyła mierzalne ciepło i wyprowadziła je do instalacji lub innego podmiotu nieobjętego EU ETS, prowadzący instalację przedstawia dowody dotyczące ilości mierzalnego ciepła wykorzystanego do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956. Jeżeli prowadzący instalację nie przedstawi takich dowodów w sposób zadowalający właściwy organ, ciepło to uznaje się za wykorzystane do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia.”;

d) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku wszelkiego mierzalnego ciepła wytworzonego, wprowadzonego lub wyprowadzonego przez podinstalację musi być udokumentowane, czy mierzalne ciepło zostało wytworzone w ramach instalacji objętej EU ETS, wprowadzone z innych procesów wytwarzania ciepła lub wprowadzone z podmiotów objętych EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE.”;

(ii) uchyla się lit. f);

(iii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) aby uniknąć jakiegokolwiek podwójnego liczenia, produkty powstałe w wyniku danego procesu produkcji przywrócone do tego samego procesu produkcji muszą być odjęte od rocznych poziomów działalności zgodnie z definicjami produktów określonymi w załączniku I.”;

(iv) uchyla się lit. k);

5) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za pomocą formularza elektronicznego dostarczonego przez Komisję przedkłada się Komisji wykaz na podstawie art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, w którym wskazuje się wszystkie instalacje objęte EU ETS, w tym instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 tej dyrektywy, małe instalacje, które mogą być wyłączone z EU ETS na podstawie art. 27 i 27a tej dyrektywy, oraz instalacje, które zostaną włączone w zakres EU ETS na podstawie art. 24 tej dyrektywy.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) określenie instalacji i jej granic poprzez kod identyfikacyjny instalacji w rejestrze Unii.”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„da) ocenę właściwego organu dotyczącą zmniejszenia przydziału bezpłatnych uprawnień o 20 % zgodnie z art. 22a i art. 22b ust. 1, w stosownych przypadkach;

db) spełnienie warunków związanych z dodatkowym 30 % przydziałem bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 22b ust. 3, w stosownych przypadkach.”;

(iii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w przypadku każdej podinstalacji informacja, czy należy ona do sektora lub podsektora uznanego za narażony na ryzyko ucieczki emisji, określonego zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem w stosownych przypadkach kodów PRODCOM wytwarzanych produktów”;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) w przypadku każdej podinstalacji informacje o tym, czy wyprodukowane towary zostały wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956, z wykorzystaniem kodów CN tych wyprodukowanych towarów, w stosownych przypadkach;”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Po zgłoszeniu wstępnej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji za odpowiedni okres, na który przydzielane są uprawnienia, Komisja określa każdy ze współczynników ustanowionych na podstawie art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, porównując sumę wstępnej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych instalacjom każdego roku w odpowiednim okresie, na który przydzielane są uprawnienia, stosując współczynniki, o których mowa w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, z roczną liczbą uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 10a ust. 5 i art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do instalacji, z uwzględnieniem odpowiedniego udziału rocznej liczby uprawnień dla całej Unii, określonego na podstawie art. 10 ust. 1 i art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, a także wyłączenia 10 % najbardziej efektywnych podinstalacji określonego zgodnie z art. 16 ust. 8 akapit drugi niniejszego rozporządzenia. Przy określaniu tego współczynnika uwzględnia się, odpowiednio, włączenia na podstawie art. 24 dyrektywy 2003/87/WE i wyłączenia na podstawie art. 27 i art. 27a tej dyrektywy.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na wniosek Komisji każde państwo członkowskie udostępnia raporty i plany otrzymane na podstawie art. 4 ust. 2.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Państwa członkowskie zapewniają należyty zwrot nadwyżki uprawnień przyznanych prowadzącym instalacje. Jeżeli prowadzący instalacje nie zwrócą nadwyżki uprawnień, właściwy organ zwraca się do krajowego administratora rejestru z wnioskiem o odliczenie kwoty nadwyżki uprawnień od liczby uprawnień, które mają zostać przydzielone prowadzącemu instalację. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich takich wnioskach.”;

6) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie oceniają raporty dotyczące danych podstawowych oraz sprawozdania z weryfikacji przedłożone zgodnie z art. 4 ust. 2. W stosownych przypadkach właściwy organ zapewnia, aby prowadzący instalacje skorygowali wszelkie niezgodności lub błędy, które mają wpływ na określenie historycznych poziomów działalności. Oprócz informacji i dokumentów, które należy przekazać zgodnie z art. 4 ust. 2, właściwy organ może wymagać od prowadzących instalacje przedłożenia większej ilości danych.”;

b) ust. 3–8 otrzymują brzmienie:

„3. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w przypadku każdego produktu, dla którego określono wskaźnik emisyjności dla produktów, o którym mowa w załączniku I, odnosi się do mediany rocznej produkcji historycznej tego produktu w danej instalacji w okresie odniesienia.

4. Historyczny poziom działalności związanej z ciepłem odnosi się do mediany rocznego historycznego wprowadzania z instalacji objętej EU ETS, innej niż instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, mierzalnego ciepła netto zużywanego w granicach instalacji do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej lub wyprowadzania do innej instalacji lub innego podmiotu nieobjętych EU ETS, z wyjątkiem wyprowadzania w celu produkcji energii elektrycznej, lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego, w okresie odniesienia, i jest wyrażony w teradžulach na rok.

Historyczny poziom działalności związanej z siecią ciepłowniczą odnosi się do mediany rocznego historycznego wprowadzania z instalacji objętej EU ETS, innej niż instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, mierzalnego ciepła wprowadzanego do celów sieci ciepłowniczej lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego, w okresie odniesienia i jest wyrażony w teradžulach na rok.

5. Historyczny poziom działalności związanej z paliwem odnosi się do mediany rocznego historycznego zużycia energii stosowanej w podstawowym celu polegającym na produkcji niemierzalnego ciepła zużywanego do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, w tym spalania na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa, w okresie odniesienia i jest wyrażony w teradzulach na rok.

6. W przypadku emisji procesowych powstających w związku z wytwarzaniem produktów w danej instalacji w okresie odniesienia historyczny poziom działalności związanej z procesem odnosi się do mediany rocznych emisji historycznych wyrażonych w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla.

7. W celu określenia wartości mediany, o których mowa w ust. 3–6, uwzględnia się jedynie lata kalendarzowe, w których instalacja działała przez co najmniej jeden dzień.

Jeżeli dana podinstalacja działała przez okres krótszy niż dwa lata kalendarzowe w odpowiednim okresie odniesienia, historyczny poziom działalności stanowi poziom działalności za pierwszy rok kalendarzowy działalności następujący po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności tej podinstalacji.

Jeżeli dana podinstalacja działała przez okres krótszy niż jeden rok kalendarzowy po rozpoczęciu normalnej działalności w okresie odniesienia, historyczny poziom działalności określa się po przedłożeniu raportu dotyczącego poziomu działalności za pierwszy rok kalendarzowy następujący po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności.

8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 państwa członkowskie określają historyczny poziom działalności związanej z produktem w przypadku produktów, do których mają zastosowanie wskaźniki emisyjności dla produktów, o których mowa w załączniku III, w oparciu o medianę rocznej produkcji historycznej zgodnie ze wzorami określonymi w tym załączniku.”;

7) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli prowadzący instalację dotychczas działającą przedłożył wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 4, wówczas odnośne państwo członkowskie, w oparciu o dane zgromadzone zgodnie z art. 14, oblicza dla każdego roku liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych od 2021 r. w odniesieniu do pierwszego okresu, na który przydzielane są uprawnienia, a następnie co pięć lat.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na dany rok odpowiada wartości tego wskaźnika emisyjności opartego na paliwie za odpowiedni okres pięciu lat, przyjętej zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, pomnożonej przez historyczny poziom działalności związanej z paliwem w odniesieniu do zużytej energii.”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w przypadku podinstalacji wytwarzających emisje procesowe wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na dany rok odpowiada historycznemu poziomowi działalności związanej z emisjami procesowymi pomnożonemu przez 0,97 dla lat kończących się 31 grudnia 2027 r. oraz przez 0,91 dla roku 2028 i późniejszych lat.”;

c) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Do celów art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE współczynniki określone w załączniku V do niniejszego rozporządzenia stosuje się do wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie, określanych dla każdej podinstalacji na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu na dany rok, jeżeli procesy w tych podinstalacjach służą sektorom lub podsektorom uznanym za nienarażone na ryzyko ucieczki emisji, określonym zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli procesy w podinstalacjach, o których mowa w ust. 2, służą sektorom lub podsektorom uznanym za narażone na ryzyko ucieczki emisji, określonym zgodnie z art. 10b ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, stosuje się współczynnik wynoszący 1.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy procesy w podinstalacjach, o których mowa w ust. 2, służą produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie określoną dla każdej podinstalacji zgodnie z ust. 2 na dany rok mnoży się przez odpowiedni współczynnik CBAM określony w art. 10a ust. 1a akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE.”;

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Ostateczna roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji dotychczas działającej stanowi wstępną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji określoną zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu pomnożoną przez współczynnik określony zgodnie z art. 14 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego ostateczna roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji wynosi 100 % wstępnej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych dla każdej instalacji, której podinstalacje o poziomach emisji gazów cieplarnianych poniżej średniej 10 % najbardziej wydajnych podinstalacji dla odpowiednich wskaźników referencyjnych w okresie, o którym mowa w art. 10a ust. 2 akapit trzeci lit. c) dyrektywy 2003/87/WE, obejmują ponad 60 % wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla tej instalacji.”;

8) art. 17 lit. a)–f) otrzymują brzmienie:

„a) historyczny poziom działalności związanej z produktem dla każdego produktu, dla którego określono wskaźnik emisyjności dla produktów, o którym mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, lub na podstawie art. 24 dyrektywy 2003/87/WE, stanowi poziom działalności przedmiotowej podinstalacji w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do wytwarzania tego produktu;

b) historyczny poziom działalności związanej z ciepłem stanowi poziom działalności w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do wprowadzania z instalacji objętej EU ETS, innej niż instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, mierzalnego ciepła zużywanego w granicach instalacji do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej lub wyprowadzania do innej instalacji lub innego podmiotu nieobjętych EU ETS, z wyjątkiem wyprowadzania w celu produkcji energii elektrycznej, lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego;

c) historyczny poziom działalności związanej z siecią ciepłowniczą stanowi poziom działalności w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do wprowadzania z instalacji, innej niż instalacje objęte EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, objętej EU ETS mierzalnego ciepła, które jest wyprowadzane do celów sieci ciepłowniczey, lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego;

d) historyczny poziom działalności związanej z paliwem stanowi poziom działalności przedmiotowej instalacji w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do zużycia energii stosowanej w podstawowym celu polegającym na produkcji niemierzalnego ciepła zużywanego do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż do wytwarzania energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej, włącznie ze spalaniem na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa;

e) poziom działalności związanej z emisjami procesowymi stanowi poziom działalności jednostki produkcyjnej w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do wytwarzania emisji procesowych;

f) na zasadzie odstępstwa od lit. a) historyczny poziom działalności związanej z produktem dla produktów, do których zastosowanie mają wskaźniki emisyjności dla produktów, o których mowa w załączniku III, stanowi poziom działalności przedmiotowej instalacji w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności w odniesieniu do wytwarzania tego produktu, ustalony za pomocą wzorów określonych w powyższym załączniku.”;

9) w art. 18 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku każdej podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie na dany rok odpowiada historycznemu poziomowi działalności związanej z emisjami procesowymi pomnożonemu przez 0,97 dla lat kończących się 31 grudnia 2027 r. oraz przez 0,91 dla roku 2028 i późniejszych lat;”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Art. 16 ust. 3, 4, 4a, 5 i 7 mają zastosowanie odpowiednio do obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla nowych instalacji.”;

10) art. 19, 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 19

Przydział w przypadku krakingu parowego

Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 2 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów i związanych z produkcją chemikaliów o wysokich wartościach (HVC) odpowiada wartości wskaźnika emisyjności dla produktów uzyskanych w procesie krakingu parowego dla odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia, pomnożonej przez historyczny poziom działalności określony zgodnie z załącznikiem III. Do tego wyniku dodaje się medianę produkcji historycznej wodoru z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach wodoru pomnożoną przez 1,78 tony dwutlenku węgla na tonę wodoru, medianę produkcji historycznej etylenu z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach etylenu pomnożoną przez 0,24 tony dwutlenku węgla na tonę etylenu oraz medianę produkcji historycznej chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodór i etylen z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach chemikaliów o wysokich wartościach pomnożoną przez 0,16 tony dwutlenku węgla na tonę HVC.

Artykuł 20

Przydział w przypadku monomeru chlorku winylu

Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 2 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie podinstalacji zajmującej się produkcją monomeru chlorku winylu („VCM”) odpowiada wartości wskaźnika emisyjności VCM dla odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia, pomnożonej przez historyczny poziom działalności w odniesieniu do produkcji VCM wyrażony w tonach i pomnożony przez iloraz emisji bezpośrednich dla produkcji VCM, w tym emisji pochodzących z wprowadzanego ciepła netto, obliczonego na podstawie historycznego wprowadzonego ciepła netto wyrażonego w teradzulach pomnożonego przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na cieple dla odpowiedniego okresu rozliczeniowego, obliczonego odpowiednio w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2, lub w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności, o której mowa w art. 17 lit. a), wyrażonych w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla, oraz sumy tych emisji bezpośrednich i emisji związanych z wodorem w odniesieniu do produkcji VCM, odpowiednio w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2, lub w pierwszym roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie normalnej działalności, o której mowa w art. 17 lit. a), wyrażonych w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla i obliczonych w oparciu o historyczne zużycie ciepła powstałego ze spalania wodoru, wyrażonego w teradzulach, pomnożone przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na cieple dla odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia.

Artykuł 21

Przepływy ciepła między instalacjami

Jeżeli podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów obejmuje mierzalne ciepło wprowadzane z instalacji lub od innego podmiotu nieobjętego EU ETS lub objętego EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE, wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów określoną, odpowiednio, na podstawie art. 16 ust. 2 lit. a) lub art. 18 ust. 1 lit. a) zmniejsza się o ilość ciepła historycznie wprowadzonego z instalacji lub od innego podmiotu nieobjętego EU ETS lub objętego EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE w danym roku, pomnożoną przez wartość wskaźnika emisyjności opartego na cieple w odniesieniu do mierzalnego ciepła dla odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia.”;

11) uchyla się art. 22;

12) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 22a

Warunkowość przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wdrażania środków poprawy efektywności energetycznej

1. Ostateczną roczną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji, określoną zgodnie z art. 16 ust. 8 niniejszego rozporządzenia dla instalacji, o której mowa w art. 10a ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2003/87/WE, należy zmniejszyć o 20 % zgodnie z art. 10a ust. 1 tej dyrektywy, jeżeli prowadzący instalację nie może wykazać w sposób zadowalający właściwy organ, że wszystkie zalecenia na podstawie art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE (*) zostały wdrożone.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego nie stosuje się takiego zmniejszenia, jeżeli prowadzący instalację jest w stanie wykazać w sposób zadowalający właściwy organ, że zastosowanie ma którykolwiek z następujących warunków:

- a) czas zwrotu kosztów w przypadku odpowiednich inwestycji objętych zaleceniem przekracza trzy lata;
- b) koszty inwestycji związane z wdrożeniem zalecenia przekraczają jeden z następujących progów:
 - (i) 5 % rocznego obrotu instalacji lub 25 % zysku instalacji, obliczonego na podstawie odpowiednich średnich rocznych z trzech lat kalendarzowych poprzedzających datę złożenia wniosku o przydział bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 4;
 - (ii) 50 % średniej rocznej wartości ekonomicznej równoważnej liczbie pomniejszonej zgodnie z akapitem pierwszym z ostatecznej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie art. 16 ust. 8, obliczonej na podstawie średniej ceny uprawnień na wspólnej platformie aukcyjnej w danym roku kalendarzowym poprzedzającym złożenie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2;
- c) w odpowiednim okresie odniesienia lub po tym okresie wdrożono inne środki prowadzące do redukcji emisji gazów cieplarnianych w instalacji równoważnej redukcji zalecanej w sprawozdaniu z audytu energetycznego lub w certyfikowanym systemie zarządzania energią na podstawie art. 8 dyrektywy 2012/27/UE;
- d) wdrożenie zaleceń nie doprowadziłoby do oszczędności energii w granicach systemowych procesu przemysłowego prowadzonego w instalacji;
- e) nie zaistniały jeszcze warunki eksploatacji specyficzne dla instalacji, w tym planowane lub nieplanowane okresy konserwacji, na podstawie których ustalono okres zwrotu, o którym mowa w lit. a);
- f) nie wydano zaleceń zawartych w sprawozdaniu z audytu lub w certyfikowanym systemie zarządzania energią w ciągu pierwszych czterech lat odpowiedniego okresu odniesienia.

2. Prowadzący instalację ustanawia, wdraża, dokumentuje i utrzymuje procedurę wdrażania zaleceń oraz, w stosownych przypadkach, wykazywania spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Weryfikator sprawdza w ramach weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2, czy zalecenia, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, zostały wdrożone i czy warunki określone w ust. 1 akapit drugi zostały spełnione, w stosownych przypadkach.

W stosownych przypadkach weryfikator sprawdza w ramach weryfikacji rocznego raportu dotyczącego poziomu działalności zgodnie z art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 (**), czy zalecenia, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, zostały wdrożone i czy warunki określone w ust. 1 akapit drugi zostały spełnione, w stosownych przypadkach.

4. Właściwy organ uznaje zalecenia, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, za wdrożone wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) prowadzący instalację wykazał zakończenie wdrażania tych zaleceń;
- b) weryfikator potwierdził zakończenie, o którym mowa w lit. a), zgodnie z ust. 3.

Artykuł 22b

Warunkowość przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do planów neutralności klimatycznej

1. Do celów art. 10a ust. 1 akapit piąty dyrektywy 2003/87/WE ostateczna roczna liczba bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych zgodnie z art. 16 ust. 8 niniejszego rozporządzenia zostaje zmniejszona o 20 % dla instalacji z podinstalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjności dla produktów, w przypadku których poziomy emisji gazów cieplarnianych z co najmniej jednej z tych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów były wyższe niż 80. percentyl poziomów emisji dla odpowiednich wskaźników emisyjności dla produktów w latach 2016 i 2017.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego nie stosuje się takiego zmniejszenia, jeżeli spełniono następujące warunki:

- a) prowadzący instalację, o której mowa w akapicie pierwszym, przedłożył właściwemu organowi plan neutralności klimatycznej dla swojej działalności objętej dyrektywą 2003/87/WE do dnia 30 maja 2024 r. lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia jako część wniosku o przydział bezpłatnych uprawnień;
- b) osiągnięcie celów i wartości pośrednich, o których mowa w art. 10b ust. 4 akapit trzeci lit. b) dyrektywy 2003/87/WE, zostało potwierdzone w wyniku weryfikacji przeprowadzonej zgodnie z art. 10b ust. 4 akapit czwarty tej dyrektywy;
- c) właściwy organ sprawdził i uznał za zgodne treść i format planu neutralności klimatycznej zgodnie z ust. 4.

2. Ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli udział odpowiedniej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów nie przekracza 20 % sumy wstępnych rocznych liczb bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych wszystkim podinstalacjom na okres od 2021 r. do 2025 r., obliczonych zgodnie z art. 16 ust. 2–5.

3. Do celów art. 10b ust. 4 akapity drugi, trzeci i czwarty dyrektywy 2003/87/WE wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie podinstalacji sieci ciepłowniczej, obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zwiększa się o 30 % liczby obliczonej zgodnie z art. 16 ust. 2, jeżeli prowadzący podinstalację sieci ciepłowniczej złożył wniosek zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia i jeżeli w odniesieniu do okresu do końca 2025 r. lub w odniesieniu do okresu od 2026 r. do 2030 r. spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) instalacja lub przedsiębiorstwo ciepłownicze znajduje się w państwie członkowskim, które spełnia kryteria określone w art. 10b ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE i o którym mowa w załączniku VIII;
- b) instalacja lub przedsiębiorstwo ciepłownicze dokonały inwestycji o wolumenie co najmniej równym wartości ekonomicznej dodatkowej liczby bezpłatnych uprawnień w okresie od 2026 r. do 2030 r., zgodnie z celami i wartościami pośrednimi określonymi w planie neutralności klimatycznej, aby zmierzyć, do dnia 31 grudnia 2025 r. i do dnia 31 grudnia każdego kolejnego piątego roku, postępy w osiągnięciu neutralności klimatycznej;
- c) inwestycja, o której mowa w lit. b), prowadzi do znacznej redukcji emisji przed 2030 r.;
- d) instalacja lub przedsiębiorstwo ciepłownicze przedkłada plan neutralności klimatycznej do dnia 30 maja 2024 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do swojej działalności objętej dyrektywą 2003/87/WE;
- e) osiągnięcie celów i wartości pośrednich, o których mowa w art. 10b ust. 4 akapit trzeci lit. b) dyrektywy 2003/87/WE, zostało potwierdzone w wyniku weryfikacji przeprowadzonej zgodnie z art. 10b ust. 4 akapit czwarty tej dyrektywy;
- f) właściwy organ sprawdził i uznał za zgodne treść i format planu neutralności klimatycznej zgodnie z ust. 4.

Do celów lit. b) wartość ekonomiczną dodatkowych 30 % uprawnień określa się przez pomnożenie dodatkowej liczby bezpłatnych uprawnień w okresie od 2026 r. do 2030 r. przez średnią cenę uprawnień na wspólnej platformie aukcyjnej w roku kalendarzowym poprzedzającym złożenie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, i pomnożenie przez współczynnik określony zgodnie z art. 14 ust. 6, stosownie do instalacji.

Do celów lit. c) redukcja emisji jest znacząca, jeżeli indywidualny poziom emisji, wyrażony w tonach CO₂ na teradzul dostarczonego ciepła do sieci ciepłowniczej, z instalacji lub przedsiębiorstwa ciepłowniczego został zmniejszony poniżej średniego indywidualnego poziomu emisji w odpowiednim okresie odniesienia przy zastosowaniu współczynników liniowych redukcji emisji, o których mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, począwszy od połowy odpowiedniego okresu odniesienia.

4. Do 30 września 2024 r. właściwy organ ma obowiązek sprawdzić, czy treść i format planów neutralności klimatycznej, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, są zgodne z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2023/2441.

Artykuł 22c

Niekumulatywny charakter redukcji o 20 %, o której mowa w art. 22a i 22b

Redukcja o 20 %, o której mowa w art. 22a i 22b, stosuje się do instalacji tylko raz w odpowiednim okresie, na który przydzielane są uprawnienia.

Artykuł 22d

Aktualizacja planu neutralności klimatycznej

1. Prowadzący instalacje, w okresach określonych w planie neutralności klimatycznej, o którym mowa w art. 22b, i w każdym przypadku, gdy jest to konieczne, oceniają skuteczność tego planu pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych i w stosownych przypadkach wdrażają działania naprawcze, aby zapewnić osiągnięcie wartości pośrednich i celów. Wszelkie aktualizacje mają wpływ wyłącznie na przyszłe wartości pośrednie i cele.

2. W przypadku aktualizacji planu neutralności klimatycznej w odniesieniu do pośrednich wartości i celów prowadzący instalację przedkłada bez zbędnej zwłoki zaktualizowany plan właściwemu organowi.

Artykuł 22e

Publikacja planu neutralności klimatycznej

1. Właściwe organy publikują plan neutralności klimatycznej przedłożony zgodnie z art. 22b.

2. Jeśli prowadzący instalację uzna, że plan neutralności klimatycznej zawiera elementy wrażliwe z handlowego punktu widzenia, których ujawnienie mogłoby zaszkodzić jego interesom handlowym, może zwrócić się do właściwego organu o niepublikowanie tych elementów. Jeżeli wniosek jest uzasadniony, właściwy organ publikuje plan neutralności klimatycznej bez tych elementów.”;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/27/2023-05-04>).

(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/2021-01-01).

13) art. 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje decyzję na podstawie otrzymanego powiadomienia, informuje o tym fakcie odpowiedni właściwy organ i wprowadza zmiany, w stosownych przypadkach, do rejestru Unii utworzonego na podstawie art. 19 dyrektywy 2003/87/WE oraz do dziennika transakcji, o którym mowa w art. 20 wspomnianej dyrektywy.”;

14) uchyla się art. 25 ust. 4;

15) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) odpowiednie zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych wygasło lub zostało wycofane, w tym w przypadku gdy instalacja nie przestrzega już wartości progowych dotyczących działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy instalacja zaprzestała działalności, zainteresowane państwo członkowskie nie wydaje uprawnień do emisji dla tej instalacji na pozostałą część roku kalendarzowego następującą po dniu zaprzestania przez nią działalności. Takich dostosowań dokonuje się proporcjonalnie.”;

- 16) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 17) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- 18) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 19) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia;
- 20) w załączniku VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia;
- 21) tekst załącznika VI do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik VIII.

Artykuł 2

W wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przydziałów dotyczących okresu od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 1 pkt 1, pkt 4 lit. a), pkt 4 lit. b), pkt 4 lit. c) ppkt (ii), pkt 4 lit. d) ppkt (i), pkt 4 lit. d) ppkt (ii), pkt 4 lit. d) ppkt (iv), pkt 6 i 7, pkt 10 i 11 oraz pkt 16 i 17 mają jednak zastosowanie do przydziałów dotyczących okresu od dnia 1 stycznia 2026 r. dla nowych instalacji, których wnioski zostały złożone do dnia 31 grudnia 2023 r., oraz dla instalacji dotychczas działających.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„1. Definicja wskaźników emisyjności dla produktów i granic systemowych bez zbierania danych na temat zużycia energii elektrycznej”;

b) wiersz drugi dotyczący rudy spiekanej otrzymuje brzmienie:

„Aglomerowana ruda żelaza	Aglomerowane produkty żelazonośne zawierające drobnoziarnistą rudę żelaza, topniki i ewentualnie materiały zawierające żelazo nadające się do recyklingu, posiadające właściwości chemiczne i fizyczne takie jak poziom zasadowości, wytrzymałość mechaniczna i przepuszczalność wymagane dla zapewnienia żelaza i niezbędnych topników w procesach redukcji rudy żelaza. Wyrażone w tonach aglomerowanej rudy opuszczającej zakład produkcji aglomerowanej rudy żelaza. Aglomerowanej rudy żelaza zawróconej do procesu produkcyjnego nie należy uznawać za część produktu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją aglomerowanej rudy żelaza.	0,171”
---------------------------	--	---	--------

c) wiersz trzeci dotyczący ciekłego metalu otrzymuje brzmienie:

„Ciekły metal	Żelazo produkowane z rud żelaza do produkcji stali pierwotnej, w tym a) płynna surówka żelaza do dalszego przerobu, rozumiana jako produkt wielkich pieców, wyrażona w tonach ciekłego żelaza w punkcie wyjścia z wielkiego pieca, z wyłączeniem ciekłego żelaza produkowanego z żelaza gąbczastego, o którym mowa w lit. b); b) żelazo gąbczaste w punkcie wyjścia reaktora bezpośrednio redukującego żelazo i wyrażone w tonach żelaza gąbczastego w punkcie wyjścia reaktora bezpośrednio redukującego żelazo. Podobnych produktów, takich jak żelazostopy, nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów. Nie należy uznawać pozostałości materiału i produktów ubocznych za część produktu.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z wielkimi piecami, zespołami obróbki gorącego metalu, dmuchawami wielkopieczowymi, nagrzewnicami dmuchu wielkopieczowego, reaktorem bezpośrednio redukującym żelazo, piecem łukowym i elektrycznym piecem do wytopu żelaza gąbczastego, zasadowym konwertorem tlenowym, jednostkami obróbki pozapiecowej, kadziami próżniowymi, jednostkami odlewania (łącznie z cięciem), jednostką przerobu żużłu, przygotowaniem wsadu, zespołem oczyszczania gazu wielkopieczowego i innymi zespołami oczyszczania gazu, odpylaczami, wstępnym podgrzewaniem złomu, suszeniem węgla na potrzeby systemu PCI, stanowisk wstępnego podgrzewania kadzi, stanowisk wstępnego podgrzewania wlewków, wytwarzania powietrza sprężonego, zespołów obróbki pyłu (brykietowanie), zespołów obróbki osadów (brykietowanie), wtrysku pary w zespole wielkiego pieca, wytwornicy pary, chłodzenia gazu z zasadowego konwertora tlenowego i innymi procesami różnych jednostek produkcyjnych.	1,328”
---------------	--	---	--------

d) wiersz szósty dotyczący szarego klinkieru cementowego otrzymuje brzmienie:

„Szary klinkier cementowy	<p>Szary klinkier cementowy lub alternatywne spoiwa hydrauliczne do produkcji cementu, jako całkowita ilość wyprodukowanego spoiwa hydraulicznego.</p> <p>Produkty wytwarzane w granicach systemowych innych wskaźników emisyjności dla produktów lub jako produkt uboczny lub odpady z innych procesów produkcji nie są objęte tym wskaźnikiem, w tym popioły lotne, żużel wielkopiecowy, żużel stalowy, dym krzemionkowy, szlam papierowy.</p>	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją szarego klinkieru cementowego lub alternatywnych spoiw hydraulicznych.	0,766”
---------------------------	--	---	--------

e) wiersz siódmy dotyczący białego klinkieru cementowego otrzymuje brzmienie:

„Biały klinkier cementowy	<p>Biały klinkier cementowy lub alternatywne spoiwa hydrauliczne stosowane jako najważniejszy składnik wiążący w wytwarzaniu materiałów, takich jak: masy do wypełniania spoin, kleje do płytek ceramicznych, izolacja oraz zaprawy kotwiące, zaprawy do podłóg przemysłowych, gotowe tynki, zaprawy do napraw i powłoki wodoszczelne, o maksymalnej średniej zawartości 0,4 masy % Fe_2O_3, 0,003 % Cr_2O_3 i 0,03 % Mn_2O_3. Wyrażony w tonach spoiw hydraulicznych (jako 100 % klinkieru/ alternatywnych spoiw hydraulicznych).</p> <p>Produkty wytwarzane w granicach systemowych innych wskaźników emisyjności dla produktów lub jako produkt uboczny lub odpady z innych procesów produkcji nie są objęte tym wskaźnikiem, w tym popioły lotne, żużel wielkopiecowy, żużel stalowy, dym krzemionkowy, szlam papierowy.</p>	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją białego klinkieru cementowego lub alternatywnych spoiw hydraulicznych.	0,987”
---------------------------	---	---	--------

f) wiersz dwudziesty ósmy dotyczący bibułki higienicznej otrzymuje brzmienie:

„Bibułka higieniczna	<p>Papier bibułkowy obejmujący szeroki zakres bibulek i innych papierów higienicznych przeznaczonych do stosowania w gospodarstwach domowych lub w zakładach handlowych lub przemysłowych, takich jak papier toaletowy i chusteczki higieniczne, ręczniki kuchenne, ręczniki do higieny osobistej i czyściwa przemysłowe, wyrób pieluch dla niemowląt, pod pasek higienicznych itd. TAD – Through Air Dried Tissue – bibułki suszone przedmuchowo – nie należy do tej grupy. Wyrażony jako sprzedawana produkcja netto zwoju surowego w tonach powietrznie suchej masy, definiowany jako papier o wilgotności 6 %.</p>	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturница i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do	0,334”
----------------------	--	---	--------

		sprzedaży, przetwarzanie odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, granulowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i sieć ciepłownicza. Przeliczanie zwoju surowego na produkty końcowe nie jest częścią tego wskaźnika emisyjności dla produktów.	
--	--	--	--

g) ostatni wiersz dotyczący sody kalcynowanej otrzymuje brzmienie:

„Soda kalcynowana	Węgiel sodu, wyrażony w tonach sody kalcynowanej jako produkcja całkowita brutto, z wyjątkiem gęstej sody kalcynowanej uzyskiwanej jako produkt uboczny w sieci produkcji kaprolaktamu.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z oczyszczaniem solanki, kalcynacją wapienia, produkcją mleka wapiennego, reaktorów dwutlenku węgla, absorpcją amoniaku, wytrącaniem NaHCO_3 , filtrowaniem lub oddzielaniem kryształków NaHCO_3 z roztworu macierzystego, rozkładem NaHCO_3 na Na_2CO_3 , odzyskiwaniem amoniaku i zagęszczaniem lub produkcją gęstej sody kalcynowanej.	0,843”
-------------------	---	---	--------

2) sekcja 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Definicja wskaźników emisyjności dla produktów i granic systemowych wraz z gromadzeniem danych na temat zużycia energii elektrycznej

Wskaźnik emisyjności dla produktów	Definicja objętych produktów	Definicja objętych procesów i emisji (granice systemowe)	Punkt wyjścia dla określenia rocznej stopy redukcji na potrzeby aktualizacji wartości wskaźników (uprawnienia/t)
Produkty rafineryjne	Mieszanina produktów rafineryjnych o zawartości ponad 40 % lekkich produktów (benzyny silnikowej, w tym benzyny lotniczej, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, innych lekkich mieszanin ropy naftowej, nafty, w tym paliwa typu nafta do silników odrzutowych, olejów napędowych), wyrażona w tonach ważonych dwutlenku węgla (CWT). Rafinerii z innymi mieszaninami produktów nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów.	Uwzględniono wszystkie procesy rafineryjne zgodne z definicją jednej z jednostek produkcyjnych CWT oraz pomocniczych jednostek nieprodukcyjnych działających w granicach rafinerii, takich jak zbiorniki, mieszanie, oczyszczanie itd. Jednostki przetwarzania olejów smarowych i bitumu znajdujące się w zwykłych rafineriach także uwzględniono w ramach CWT i emisji rafinerii. Jednostki produkcyjne związane z innymi sektorami, takimi jak sektor produktów petrochemicznych, są niekiedy fizycznie zintegrowane z rafinerią. Takich jednostek produkcyjnych i ich emisji nie uwzględniono w podejściu CWT.	0,0295

		W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	
Stal węglowa z pieca łukowego	<p>Stal zawierająca poniżej 8 % metalicznych pierwiastków stopowych i przypadkowych domieszek, przy których poziomie nadaje się do zastosowań, w których nie jest wymagana wysoka jakość powierzchni i przetwarzania, oraz jeżeli nie zostaną spełnione żadne kryteria dotyczące zawartości metalicznych pierwiastków stopowych i jakości stali dla stali wysokostopowej. Wyrażona w tonach surowej stali wtórnej z aparatu odlewniczego.</p> <p>Stal produkowana z żelaza gąbczastego objętego już wskaźnikiem emisyjności dla ciekłego metalu nie jest objęta tym wskaźnikiem.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane z piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, zespołem odpylania, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków, suszeniem i podgrzewaniem złomu.</p> <p>Nie uwzględniono procesów następujących po odlewaniu.</p> <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	0,283
Stal wysokostopowa z pieca łukowego	<p>Stal zawierająca 8 % lub więcej metalicznych pierwiastków stopowych lub od której oczekuje się wysokiej jakości powierzchni i przetworzalności. Wyrażona w tonach surowej stali wtórnej z aparatu odlewniczego.</p> <p>Stal produkowana z żelaza gąbczastego objętego już wskaźnikiem emisyjności dla ciekłego metalu nie jest objęta tym wskaźnikiem.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, jednostką odpylającą, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków, wolno chłodzącą kadzią, suszeniem i podgrzewaniem złomu. Nie uwzględniono rafinatora żelazochromu i kriogenicznego przechowywania gazów przemysłowych w jednostkach produkcyjnych.</p> <p>Nie uwzględniono procesów następujących po odlewaniu.</p> <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	0,352
Odlew żeliwny	<p>Żeliwo odlewane wyrażone w tonach ciekłego żelaza, z dodatkami stopowymi, bez naskórka i gotowe do odlewania.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: wytapialnią, odlewnią, rdzeniownią i z wykończeniem.</p> <p>»Wykończeniowy« etap procesu odnosi się do zabiegów takich jak oczyszczanie odlewów, ale nie ogólne dopasowanie, obróbka cieplna lub malowanie, które nie znajdują się w granicach systemu tego wskaźnika emisyjności dla produktów.</p> <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej na potrzeby procesów topienia w granicach systemowych.</p>	0,325

Węlna mineralna	Produkty izolacyjne z wełny mineralnej przeznaczone na izolację termiczną, akustyczną i przeciwpożarową wyprodukowane przy zastosowaniu szkła, kamienia lub żużla Wyrażone w tonach wełny mineralnej (sprzedawany produkt).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: topieniem, rozwłóknianiem i wstrzykiwaniem spoiwa, utwardzaniem, suszeniem i formowaniem. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,682
Płyta gipsowa	Wskaźnik dotyczy płyt, arkuszy, tafli, płytek, podobnych wyrobów z gipsu/mieszanek na bazie gipsu, (nie)licowanych/wzmocnionych jedynie papierem/tekturą, z wyłączeniem wyrobów zlepionych gipsem, pokrytych ozdobami (w tonach szlachetnego tynku, sprzedawanego produktu). Płyt gipsowych włóknistych o dużej gęstości nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: mielenia, kalcynowania i suszenia płyt. W celu gromadzenia danych uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej pomp ciepła stosowanych na etapie suszenia. Wytwarzania produktu pośredniego suszonego gipsu wtórnego nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów.	0,131
Sadza	Sadza piecowa, wyrażona w tonach sadzy piecowej, sprzedawany produkt, czystość powyżej 96 %. Produktów z sadzy gazowej i lampowej nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktów.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją sadzy piecowej oraz wykończeniem, pakowaniem i spalaniem gazu odpadowego. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych. Należy jednak uwzględnić wyłącznie urządzenia o napędzie elektrycznym, takie jak pompy i kompresory o mocy znamionowej 2 MW lub większej.	1,954
Amoniak	Amoniak (NH ₃), wyrażony w wyprodukowanych tonach, 100 % czystości. Amoniak wytwarzany z wodoru wytwarzanego w drodze elektrolizy chlorków alkalicznych lub w procesie produkcji chloranu nie jest objęty niniejszym wskaźnikiem referencyjnym.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją amoniaku i produktu pośredniego w postaci wodoru. Nie uwzględniono produkcji amoniaku z innych produktów pośrednich. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	1,619

Kranking parowy	Mieszanina chemikaliów o wysokich wartościach (HVC), wyrażona w tonach jako całkowita masa acetylenu, etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru wyprowadzonych z obszaru pieca pirolitycznego, z wyłączeniem HVC z uzupełniającego surowca (wodór, etylen, inne HVC) o zawartości wagowej co najmniej 30 % etylenu w całkowitej mieszaninie produktów i o zawartości wagowej HVC, gazu paliwowego, butenów i ciekłych węglowodorów w całkowitej mieszaninie produktów co najmniej 50 %.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją chemikaliów o wysokich wartościach w postaci oczyszczonego produktu lub produktu pośredniego o skoncentrowanej zawartości odpowiedniej wysokowartościowej substancji chemicznej w najniższej formie nadającej się do sprzedaży (surowe C4, odwodorniona benzyna pirolityczna), z wyłączeniem wyodrębniania C4 (wytwórnia butadienu), uwodorniania C4, hydorafinacji benzyny pirolitycznej i ekstrakcji związków aromatycznych oraz logistyki/przechowywania na potrzeby codziennej działalności. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,702
Węglowodory aromatyczne	Mieszanina związków aromatycznych wyrażona w tonach ważonych dwutlenku węgla (CWT).	Uwzględniono wszystkie procesy w instalacjach jednostkowych bezpośrednio lub pośrednio związane z hydorafinacją benzyny pirolitycznej, ekstrakcją benzenu/toluenu/ksylenu (BTX), TDP, HDA izomeryzacją ksylenu, w zespole P-ksylenu, produkcją kumenu i produkcją cykloheksanu. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,0295
Styren	Monomer styrenu (benzen winylu, numer CAS: 100-42-5). Wyrażony w tonach styrenu (sprzedawany produkt).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją styrenu oraz produktu pośredniego w postaci etylobenzenu (łącznie z ilością wykorzystywaną jako surowiec do produkcji styrenu). We wskaźniku emisyjności dla produktów nie uwzględniono instalacji produkujących zarówno tlenek propylenu, jak i monomer styrenu, infrastruktur przeznaczonych wyłącznie do produkcji propylenu, ani operacji jednostkowych związanych z tlenkiem propylenu, podczas gdy wspólne infrastruktury objęto proporcjonalnie do produkcji monomeru styrenu w tonach. W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,527

Wodór	<p>Czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenu węgla o zawartości wodoru wynoszącej co najmniej 60 % ułamka objętościowego całkowitej zawartości wodoru i tlenu węgla na podstawie zagregowanych wszystkich strumieni produktów wyprowadzanych z przedmiotowej podinstalacji, zawierających tlenek wodoru i tlenek węgla, wyrażone w tonach 100 % czystego wodoru, jako sprzedawany produkt netto.</p> <p>Wodór wykorzystywany do produkcji amoniaku nie jest objęty tym wskaźnikiem emisyjności, lecz wskaźnikiem emisyjności dla amoniaku.</p> <p>Wodór wytwarzany w procesie elektrolizy chlorków metali alkalicznych lub produkcji chloranów lub uwalniany w wyniku konwersji chemicznej z nośników wodoru wykorzystywanych do transportu wodoru z zakładów produkcyjnych nie jest objęty tym wskaźnikiem emisyjności.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie właściwe elementy procesu bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wodoru i rozdzielaniem wodoru i tlenu węgla. Elementy te znajdują się między:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór lub tlenek węgla; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia wprowadzanego lub wyprowadzanego ciepła. <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	8,85
Gaz syntezowy (syngaz)	<p>Mieszaniny wodoru i tlenu węgla o zawartości wodoru wynoszącej poniżej 60 % ułamka objętościowego całkowitej zawartości wodoru i tlenu węgla na podstawie zagregowanych wszystkich strumieni produktów wyprowadzanych z przedmiotowej podinstalacji. Wyrażone w tonach gazu syntezowego zawierającego 47 % ułamka objętościowego wodoru jako sprzedawany produkt netto.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie właściwe elementy procesu bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją gazu syntezowego i rozdzielaniem wodoru i tlenu węgla. Elementy te znajdują się między:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór lub tlenek węgla; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia wprowadzanego lub wyprowadzanego ciepła. <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	0,242
Tlenek etylenu/glikole etylenowe	<p>Wskaźnik dotyczący tlenu etylenu/glikolu etylenu obejmuje tlenek etylenu (o wysokiej czystości), glikol monoetylenowy (gatunek standardowy + gatunek włóknotwórczy (o wysokiej czystości)), glikol dietylenowy i glikol trietylenowy.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenu etylenu, sekcją oczyszczania tlenu etylenu i glikolu w jednostkach produkcyjnych.</p> <p>W celu gromadzenia danych uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	0,512

	Całkowita ilość produktów jest wyrażona w tonach ekwiwalentów tlenku etylenu określonych jako ilość tlenku etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu.		
--	---	--	--

Jeżeli nie podano innego odniesienia, wszystkie wskaźniki emisyjności dla produktów odnoszą się do 1 tony wytworzonego produktu wyrażonego jako sprzedawana produkcja (netto) i do 100 % czystości przedmiotowej substancji.

Wszystkie definicje procesów i objętych nimi emisji (granice systemowe) obejmują pochodnie, jeżeli występują.”

—

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Historyczny poziom działalności dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 15 ust. 8 i art. 17 lit. f)

1. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący rafinerii, o którym mowa w załączniku I, w oparciu o poszczególne funkcje CWT, ich definicje, podstawę przepustowości oraz współczynniki CWT wymienione w załączniku II, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{CWT} = MEDIAN\left(1,0183 \times \sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \times CWT_i) + 298 + 0,315 \times TP_{AD,k}\right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} :	historyczny poziom działalności wyrażony w CWT
$TP_{i,k}$:	wielkość przerobu danej instalacji w funkcji CWT i w roku k okresu odniesienia
CWT_i :	współczynnik CWT funkcji CWT i
$TP_{AD,k}$:	wielkość przerobu na instalacji »destylacji atmosferycznej« w funkcji CWT w roku k okresu odniesienia

2. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący wapna, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{lime,standard} = MEDIAN\left(\frac{785 \times m_{CaO,k} + 1,092 \times m_{MgO,k}}{751,7} \times HAL_{lime,uncorrected,k}\right)$$

gdzie:

$HAL_{lime,standard}$:	historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wapna wyrażony w tonach standardowego czystego wapna
$m_{CaO,k}$:	zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy
$m_{MgO,k}$:	zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy
$HAL_{lime,uncorrected,k}$:	nieskorygowany historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wapna w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach wapna

3. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący dolomitu kalcynowanego, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{dolime,standard} = MEDIAN\left(\frac{785 \times m_{CaO,k} + 1,092 \times m_{MgO,k}}{865,6} \times HAL_{dolime,uncorrected,k}\right)$$

gdzie:

$HAL_{dolime,standard}$:	historyczny poziom działalności w zakresie produkcji dolomitu kalcynowanego wyrażony w tonach standardowego czystego dolomitu kalcynowanego
$m_{CaO,k}$:	zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy
$m_{MgO,k}$:	zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy

$HAL_{dolime,uncorrected,k}$: nieskorygowany historyczny poziom działalności w zakresie produkcji dolomitu kalcynowanego w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach wapna

4. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik emisyjności dla produktów uzyskanych w procesie krakingu parowego, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{HVC,net} = MEDIAN (HAL_{HVC,total,k} - HSF_{H,k} - HSF_{E,k} - HSF_{O,k})$$

gdzie:

$HAL_{HVC,net}$: historyczny poziom działalności w zakresie chemikaliów o wysokich wartościach bez chemikaliów o wysokich wartościach wyprodukowanych z uzupełniającego surowca, wyrażony w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

$HAL_{HVC,total,k}$: historyczny poziom działalności w zakresie całkowitej produkcji chemikaliów o wysokich wartościach w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

$HSF_{H,k}$: historyczna ilość wodoru jako uzupełniającego surowca w roku k okresu odniesienia wyrażona w tonach wodoru

$HSF_{E,k}$: historyczna ilość etylenu jako uzupełniającego surowca w roku k okresu odniesienia wyrażona w tonach etylenu

$HSF_{O,k}$: historyczna ilość chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodór i etylen jako uzupełniającego surowca w roku k okresu odniesienia wyrażona w tonach chemikaliów o wysokich wartościach

5. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący związków aromatycznych, o którym mowa w załączniku I, w oparciu o poszczególne funkcje CWT, ich definicje, podstawę przepustowości oraz współczynniki CWT wymienione w załączniku II, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{CWT} = MEDIAN \left(\sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \times CWT_i) \right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} : historyczny poziom działalności wyrażony w CWT

$TP_{i,k}$: wielkość przerobu danej instalacji w funkcji CWT i w roku k okresu odniesienia

CWT_i : współczynnik CWT funkcji CWT i

6. W przypadku produkcji mieszaniny wodoru i tlenku węgla historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik emisyjności dla wodoru, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{H_2} = MEDIAN \left((HAL_{H_2,act} + HAL_{H_2,WGS}) \times \frac{Em_{act}}{Em_{act} + Em_{WGS}} \right)$$

gdzie:

HAL_{H_2} : historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wodoru w stosunku do 100 % wodoru

$HAL_{H_2,act}$: rzeczywista produkcja wodoru

$HAL_{H_2,WGS}$: dodatkowa produkcja wodoru w teoretycznej reakcji całkowitej konwersji tlenku węgla z parą wodną (WGS), obliczona za pomocą współczynnika stechiometrycznego jako $HHAL_{CO,act} \times 0,071967 \text{ t H}_2/\text{tCO}$ dla reakcji WGS

$HAL_{CO,act}$: rzeczywista produkcja tlenku węgla

Em_{act} : rzeczywiste emisje związane z produkcją wodoru

Em_{WGS} : dodatkowe emisje związane z produkcją wodoru z teoretycznej pełnej reakcji WGS

Rzeczywiste emisje związane z produkcją wodoru określa się w następujący sposób:

$$Em_{act} = DirEm_{act} - Heat_{export,act} \times BM_{heat}$$

gdzie:

Em_{act} :	rzeczywiste emisje związane z produkcją wodoru
$DirEm_{act}$:	rzeczywiste emisje bezpośrednie, z wyłączeniem emisji związanych z ciepłem, przed jakimkolwiek wychwytywaniem dwutlenku węgla w celu jego wykorzystania lub geologicznego składowania. W przypadku emisji pochodzących z biomasy emisje oblicza się jako wartość opałową z biomasy pomnożoną przez współczynnik emisji gazu ziemnego zamiast rzeczywistych emisji.
$Heat_{export,act}$:	rzeczywiste wyprowadzenie ciepła netto
BM_{heat} :	wartość wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła w odniesieniu do odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia

Dodatkowe emisje związane z produkcją wodoru z teoretycznej całkowitej wymiany gazu wodnego określa się w następujący sposób:

$$Em_{WGS} = CO_{WGS} \times \frac{M_{CO_2}}{M_{CO}} - Heat_{export,WGS} \times BM_{heat}$$

gdzie:

CO_{WGS} :	ilość CO wytworzonego przed dodatkową teoretyczną konwersją do CO ₂ w reakcji WGS
M_{CO_2} :	masa cząsteczkowa CO ₂ (44,01 g/mol)
M_{CO} :	masa cząsteczkowa CO (28,01 g/mol)
$Heat_{export,WGS}$:	teoretyczne dodatkowe ciepło netto wyprowadzane po pełnej reakcji WGS przy założeniu 99,5 % odzysku ciepła, obliczone na podstawie entalpii reakcji WGS (-20,439 GJ/t wyprodukowanego H ₂) pomnożonej przez $HAL_{H_2,WGS}$ i przy 99,5 % sprawności odzysku.
BM_{heat} :	wartość wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła w odniesieniu do odpowiedniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia

7. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący gazu syntezowego, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{syngas} = MEDIAN \left(HAL_{H_2+CO,k} \times \left(1 - \frac{0,47 - VF_{H_2,k}}{0,0863} \right) \times 0,0007047 \frac{t}{Nm^3} \right)$$

gdzie:

HAL_{syngas} :	poziom historyczny działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do 47 % wodoru
$VF_{H_2,k}$:	odsetek historycznej wielkości produkcji czystego wodoru w całkowitej wielkości wodoru i tlenu węgla w roku k okresu odniesienia
$HAL_{H_2+CO,k}$:	historyczny poziom działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do historycznej zawartości wodoru wyrażony w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0 °C i 101,325 kPa w roku k okresu odniesienia

8. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w okresie odniesienia dla produktów, do których ma zastosowanie wskaźnik dotyczący tlenu etylenu/glikoli etylenu, o którym mowa w załączniku I, określa się zgodnie z następującym wzorem:

$$HAL_{EO/EG} = MEDIAN \left(\sum_{i=1}^n (HAL_{i,k} \times CF_{EOE,i}) \right)$$

gdzie:

$HAL_{EO/EG}$:	historyczny poziom działalności w zakresie produkcji tlenku etylenu/glikoli etylenu wyrażony w tonach ekwiwalentu tlenku etylenu
$HAL_{i,k}$:	historyczny poziom działalności w zakresie produkcji tlenku etylenu lub glikoli etylenu w roku k okresu odniesienia wyrażony w tonach
$CF_{EOE,i}$:	współczynnik konwersji dla tlenku lub glikolu etylenu i względem tlenku etylenu

Stosuje się następujące współczynniki konwersji:

Tlenek etylenu: 0,926

Glikol etylenowy: 0,717

Glikol dietylenowy: 1,174

Glikol trietylenowy: 1,429”.

—

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 1.3 dodaje się punkt w brzmieniu:

„d) całkowitą nominalną moc dostarczoną w paliwie dla wszystkich odpowiednich działań zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE.”;

2) sekcja 1.4 otrzymuje brzmienie:

„1.4. Wdrożenie przepisów dotyczących warunkowości zawartych w art. 22a i 22b

Ta pozycja zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) czy wydano sprawozdanie z audytu energetycznego lub wdrożono certyfikowany system zarządzania energią dla instalacji zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE;
- b) czy istnieją nieregulowane zalecenia dotyczące sprawozdania z audytu energetycznego lub certyfikowanego systemu zarządzania energią zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE;
- c) czy instalacja jest instalacją sieci ciepłowniczej kwalifikującą się do dodatkowego przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, a prowadzący instalację zamierza ubiegać się o dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień;
- d) w odniesieniu do wszystkich podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, czy poziomy emisji gazów cieplarnianych były wyższe niż 80. percentyl poziomów emisji dla odpowiednich wskaźników emisyjności dla produktów w latach 2016 i 2017;
- e) czy w stosownych przypadkach przedłożono plan neutralności klimatycznej zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2023/2441;
- f) szczegółowe informacje na temat spełnienia warunków przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 22a i 22b.”;

3) w sekcji 2.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) całkowitą ilość energii wejściowej wykorzystanej w ramach instalacji, zawartej w paliwach i materiałach (na przykład ciepło egzotermiczne z reakcji chemicznych);”;

b) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) ilość energii wejściowej z paliw przypisanej do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie (zgłoszoną oddzielnie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, co do których uważa się, że ryzyko ucieczki emisji występuje, i takich, co do których uważa się, że takie ryzyko nie występuje, a także w odniesieniu do każdej z odpowiednich ilości, jaka część tej energii jest wykorzystywana do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956);”;

c) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) ilość paliwa i energii elektrycznej zużytej do wytworzenia mierzalnego ciepła;”;

d) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) ilość netto mierzalnego ciepła wprowadzonego z instalacji i od podmiotów nieobjętych EU ETS lub objętych EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE;”;

e) lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) ilość netto mierzalnego ciepła wyprowadzonego do instalacji lub podmiotów nieobjętych EU ETS lub objętych EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE;”;

f) lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) ilość netto mierzalnego ciepła przypisanego do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple (zgłoszoną oddzielnie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple i podinstalacji sieci ciepłowniczej, co do których uważa się, że ryzyko ucieczki emisji występuje, i takich, co do których uważa się, że takie ryzyko nie występuje, a także w odniesieniu do każdej z odpowiednich ilości, jaka część tej energii jest wykorzystywana do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956);”;

- 4) w sekcji 2.4 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) ilość energii wejściowej z paliw, energii elektrycznej i materiałów (np. ciepło egzotermiczne z reakcji chemicznych), w tym ich odpowiedni współczynnik emisji, w odniesieniu do:
 - każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów,
 - każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple i podinstalacji sieci ciepłowniczej,
 - każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie;”;
- 5) w sekcji 2.5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. f) otrzymuje brzmienie:
 - „f) w przypadku zużycia energii elektrycznej w ramach podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, wymienionych w sekcji 2 załącznika I, ilość zużytej energii elektrycznej w granicach systemowych.”;
 - b) akapit ostatni otrzymuje brzmienie:
 - „Informacje zawarte w lit. a)–d) muszą być zgłoszone jedynie w przypadku instalacji, które wytwarzają energię elektryczną.”;
- 6) w sekcji 2.6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) ilość mierzalnego ciepła przypisanego do podinstalacji, wprowadzonego od podmiotów lub procesów nieobjętych EU ETS lub instalacji objętych EU ETS wyłącznie do celów art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE;”;
 - b) dodaje się literę w brzmieniu:
 - „bb) w stosownych przypadkach, dla każdej podinstalacji, wykaz towarów wyprodukowanych w granicach podinstalacji, w tym ich kody CN oraz wielkość produkcji;”;
 - c) lit. c) otrzymuje brzmienie:
 - „c) na zasadzie odstępstwa od lit. b), w odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, co do których uznaje się, że w ich przypadku występuje ryzyko ucieczki emisji, w przypadku wyprowadzenia mierzalnego ciepła do instalacji lub podmiotów nieobjętych EU ETS, kody NACE-4 (NACE Rev. 2) tych instalacji lub podmiotów oraz kody CN towarów produkowanych przez te instalacje lub podmioty;”;
- 7) w sekcji 2.7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się literę w brzmieniu:
 - „bb) w stosownych przypadkach, dla każdej podinstalacji, wykaz towarów wyprodukowanych w granicach podinstalacji, w tym ich kody CN;”;
 - b) lit. d) otrzymuje brzmienie:
 - „d) nazwę i ilość produktów pośrednich wyprowadzonych lub wprowadzonych w ramach podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów;”;
 - c) lit. h) otrzymuje brzmienie:
 - „h) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów dotyczącym gazu syntezowego, roczną wielkość produkcji wodoru lub gazu syntezowego w stosunku do zawartości wodoru wyrażoną w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0 °C i 101,325 kPa oraz odsetek rocznej wielkości produkcji czystego wodoru w mieszaninie wodoru/tlenku węgla;”;
- 8) w sekcji 3.1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się literę w brzmieniu:
 - „aa) w stosownych przypadkach, dla każdej podinstalacji, wykaz towarów wyprodukowanych w granicach podinstalacji, w tym ich kody CN;”;
 - b) lit. i) otrzymuje brzmienie:
 - „i) ilość energii elektrycznej zużytej w granicach systemowych dla wskaźników referencyjnych wymienionych w sekcji 2 załącznika I;”;

- c) dodaje się literę w brzmieniu:
- „p) ilość wyprodukowanego wodoru i tlenku węgla dla wskaźnika referencyjnego dla wodoru;”;
- 9) w sekcji 3.2 dodaje się literę w brzmieniu:
- „aa) ilość mierzalnego ciepła netto wytworzonego z energii elektrycznej w ramach każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe lub podinstalacji sieci ciepłowniczej;”;
-

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) schemat zawierający co najmniej następujące informacje:

- techniczne elementy instalacji, wskazujące źródła emisji oraz jednostki wytwarzające i zużywające ciepło,
- wszystkie przepływy energii i materiałów, w szczególności strumienie materiałów wsadowych, mierzalnego i niemierzalnego ciepła, w stosownych przypadkach energii elektrycznej oraz gazów odlotowych,
- punkty pomiarowe i urządzenia pomiarowe,
- granice podinstalacji z uwzględnieniem podziału między podinstalacjami służącymi sektorom uznanym za narażone na ryzyko ucieczki emisji oraz podinstalacjami służącymi innym sektorom, w oparciu o NACE Rev. 2 lub PRODCOM, oraz podziału między podinstalacjami służącymi produkcji towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956 oraz podinstalacjami służącymi do produkcji innych towarów, w oparciu o kody CN;”;

2) pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku każdej podinstalacji odniesienie do procedury rejestrowania wytworzonych produktów i towarów i odpowiadających im kodów PRODCOM i kodów CN;”.

—

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 wprowadza się następujące zmiany:

1) sekcja 4.2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ uznaje koszty za nieracjonalne, jeżeli szacowane koszty prowadzącej instalację są większe niż korzyści płynące z danej metodyki wyznaczania danych. W tym celu korzyść oblicza się, mnożąc współczynnik udoskonalenia przez cenę referencyjną, o której mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 (*), a w stosownych przypadkach koszty uwzględniają odpowiedni okres amortyzacji w oparciu o cykl życia urządzenia.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1).”;

2) Sekcja 9 otrzymuje brzmienie:

„9. PROCEDURA ŚLEDZENIA KODÓW PRODCOM I KODÓW CN PRODUKTÓW I TOWARÓW

Do celów prawidłowego przypisania danych do podinstalacji prowadzący instalację prowadzi wykaz wszystkich produktów i towarów wytworzonych w ramach instalacji oraz odpowiadających im kodów PRODCOM, w oparciu o NACE Rev. 2, oraz kodów CN. Na podstawie tego wykazu prowadzący instalację:

- przypisuje produkty i ich roczne dane liczbowe dotyczące produkcji do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów zgodnie z definicjami produktów przedstawionymi w załączniku I, w stosownych przypadkach,
- Uwzględnia te informacje przy przypisywaniu czynników produkcji, produktów i emisji oddzielnie do podinstalacji związanych z sektorami narażonymi na ryzyko ucieczki emisji lub nienarażonymi na takie ryzyko, zgodnie z art. 10.
- Uwzględnia te informacje przy przypisywaniu czynników produkcji, produktów i emisji oddzielnie do podinstalacji związanych z produkcją towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956.

W tym celu prowadzący instalację ustanawia, dokumentuje, wdraża i utrzymuje procedurę regularnego sprawdzania, czy produkty i towary wytworzone w ramach instalacji są zgodne z kodami PRODCOM i kodami CN stosowanymi przy tworzeniu planu metodyki monitorowania. Procedura ta zawiera ponadto postanowienia umożliwiające ustalenie, czy instalacja wytwarza nowy produkt po raz pierwszy, oraz zapewniające, aby prowadzący instalację określił mające zastosowanie kody PRODCOM nowego produktu, dodał je do wykazu produktów i przypisał powiązane czynniki produkcji, produkty i emisje do odpowiedniej podinstalacji.”;

3) w sekcji 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 10.1.5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Ilość emisji przypisanych do zużycia gazu odlotowego jest przypisywana do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, podinstalacji sieci ciepłowniczej lub podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, w której jest on zużywany. Ilość tę określa się przez pomnożenie ilości i wartości opałowej gazu odlotowego przez wartość śródkresowego wskaźnika emisyjności opartego na cieple lub paliwie, w stosownych przypadkach, określoną na podstawie odpowiedniej rocznej stopy redukcji od 2007/2008 r. do dwóch lat określonych jako podstawa wartości wskaźnika w art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE.”;

(ii) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„10.1.6. *Przypisanie emisji do produkcji chemikaliów o wysokich wartościach dla wskaźnika dla krakingu parowego*

Zgodnie z zasadami przydziału określonymi w art. 19 od przypisanych emisji odejmuje się produkcję historyczną wodoru z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach wodoru pomnożoną przez 1,78 tony dwutlenku węgla na tonę wodoru, produkcję historyczną etylenu z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach etylenu pomnożoną przez 0,24 tony dwutlenku węgla na tonę etylenu oraz produkcję historyczną chemikaliów o wysokich wartościach innych niż wodór i etylen z uzupełniającego surowca wyrażoną w tonach chemikaliów o wysokich wartościach pomnożoną przez 0,16 tony dwutlenku węgla na tonę HVC.

10.1.7. *Przypisanie emisji wodoru w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego chlorku winylu*

Zgodnie z zasadami przydziału określonymi w art. 20 do przypisanych emisji dodaje się ilość wodoru spalane go wyrażoną jako teradzule pomnożoną przez wartość śródkresowego wskaźnika emisyjności oparte go na cieple, określoną na podstawie odpowiednich dwóch lat określonych jako podstawa wartości wskaźnika w art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE.

10.1.8. *Przypisanie emisji w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego dotyczącego wodoru*

W przypadku gdy w gazie produktu końcowego znajduje się tlenek węgla (CO), stechiometryczny ekwiwalent ilości CO w gazie produktu uznaje się za przeliczony na CO₂ i dodaje do przypisanych emisji. Zakładając reakcję konwersji tlenku węgla z parą wodną, od przypisanych emisji odejmuje się ekwiwalent ciepła odzyskiwalnego dla reakcji egzotermicznej wynoszący 1,47 GJ/t CO pomnożony przez wartość tymczasowego wskaźnika emisyjności oparte go na cieple, ustalone go na podstawie rocznego wskaźnika redukcji od 2007/2008 r. do odpowiednich dwóch lat określonych jako podstawa wartości wskaźnika emisyjności w art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, przy założeniu sprawności na poziomie 99,5 %. Odpowiednio stechiometryczny równoważnik wodoru, który zostałby wyprodukowany z tej samej ilości CO w wyniku reakcji konwersji tlenku węgla z parą wodną, dodaje się do mianownika przy obliczaniu intensywności emisji gazów cieplarnianych w podinstalacji.”;

(iii) w pkt 10.2 akapit pierwszy dodaje się punkt w brzmieniu:

„e) emisji związanych ze specjalnymi wskaźnikami emisyjności określonymi zgodnie z sekcjami 10.1.6, 10.1.7 i 10.1.8, stosownie do przypadku.”.

—

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK VIII

Określenie kwalifikujących się państw członkowskich zgodnie z art. 22b ust. 3

Instalacje w niektórych państwach członkowskich mogą korzystać z dodatkowego przydziału bezpłatnych uprawnień na sieci ciepłownicze zgodnie z art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE.

1. METODYKA

Zgodnie z art. 10b ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, aby państwa członkowskie kwalifikowały się do dodatkowego przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 22b ust. 3, muszą być spełnione następujące warunki w odniesieniu do średniej z lat 2014–2018:

$$\frac{\text{Emisje z sieci ciepłowniczych w danym państwie czł.} / \text{Emisje z sieci ciepłowniczych we wszystkich państwach czł.}}{\text{PKB danego państwa czł.} / \text{PKB wszystkich państw czł.}} > 5.$$

2. KWALIFIKUJĄCE SIĘ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Zgodnie z metodyką opisaną w pkt 1 instalacje znajdujące się w następujących państwach członkowskich mogą korzystać z dodatkowego przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 22b ust. 3:

- a) Bułgaria,
 - b) Czechy,
 - c) Łotwa,
 - d) Polska.”.
-